

Hiru desafio kooperatibo

ANDONI MUJIKA ULAZIA
IRAKASLEA
@mujikaandoni

Gatozen urteetara begira, enpresen (kooperatibak batez ere) erronka nagusiak identifikatzerako orduan, adostasun maila zabala sumatzen dut. Esaterako ingurumenean, parte-hartzean, finantzazioan, berrikuntzan, lehiakortasunean edota gobernantzan. Hala ere, hauen artean, gutxi nabarmentzen diren hiruri eman nahi diet protagonismoa: kooperazioa, organizazioen humanizazioa eta enpresen rol berria gizartean. Aletu ditzagun.

Lehena da kooperazioa praktikatzeko beharra eta zailtasuna. Lankidetzaren oinarri duten entitateetan kooperazioa izan behar da ardatza. Gogora dezagun, kooperatzea diogunean, elkarrekin lan eginez proiektuak aurrera ateratzea diogula. Eta instantzia zenbaitetatik aditz honen onurak aipatzen diren arren, badirudi, kooperazioa egitea ez dela hain erraza. Zailtasun horren beste ñabardura bat da organizazio barruan kooperatzea kostatzen bazaigu, erakundearen artean interkooperatzea askoz nekezagoa egiten zaigula. Hausnartu dezagun beste apur bat. Kooperazioa modu naturalean, ia berez, pizten da beharrezan garbi bat dagoenean. Behin proiektua “instituzionalizatuta”, kooperatzeko, baldintzak sortu egin behar dira. Hau da, ekosistema aproposa birsortu behar da modu “artifizialago” batean.

Bigarren erronka da humanizazioa. Kooperazioaz, demokrazia eta justiziaz hitz egiten den eruedetan, pertsonari buruz derrigor hitz egin behar da esplizituago. Izan ere, diogu gure proiektuak sozialak eta enpresarialak direla, ados, baina hirugarren bereizgarria nabarmendu behar dugu, humanoak ere badirela alegia. Ezaugarri hori funtsezkoa da. Bai pertsonarentzat, baita erakundearentzat ere. Pertsonak hazteko lekua izan behar du organizazioak. Proiektu kolektiboek, badirudi, ez daukatela legitimitate handiegirik pertsonen zentroa hartzen ez badute.

Amaitzeko, hirugarren desafioa da enpresa hauen papera komunitate barruan berriro asmatu behar dela. Orain arte izan duten protagonismo mugatua berrikusi eta, aurrera begira, traktore izan daitezke. Izan ere, enpresek egitura bat daukate, pertsonak dituzte eta denbora ematen dugu bertan lanean. Berrikuntza sozialaren angelutik konplexurik gabe begiratuta, baldintza egokiak dira gizarteko esparru guztietan eragile izateko. Tradizionalki esparru hauetan beste mota bateko kolektiboek izan dute protagonismoa, baina badirudi, eragile ekonomikoek potentzial izugarria daukatela funtzio esanguratsua betetzeko, baldin badakite gizartean egoteko euren modua berrasmutzen. ●

Lehendabiziko aldiez

CASTILLO SUAREZ
IDAZLEA
@casti_suarez

Lehendabiziko aldiz Berri Txarrak taldearen berri izan nuenean telebistan izan zen. Irakurtzen zituzten gauzei buruz galdetu eta nire lehendabiziko poema liburua aipatu zuten. Harrotasuna eta harridura sentitu nituen, biak batera. Lehendabiziko aldiz Gorka Urbizurekin hitz egin nuenean Onki Xinen geunden, eta nola ez, poesiaz hitz egin genuen. Lehendabiziko aldiz Berri Txarrak kontzertu bat backstagetik ikusi nuenean Zegaman izan zen, ez nuen ezer taxuz entzun, baina akordatzeko naiz Etxarri Aranatzeko geratu ginela ondoren, Gironatik

etortzen crewarekin, eta arrakastaz eta bakardadeaz hitz egin genuela. Bien arteko loturaz. Lehendabiziko aldiz Berri Txarrak kontzertu batera joan nintzenean Lur diskotekan izan zen. Kontzertua baino lehen trinketean afaldu genuen, Kokeinekoak ere han zirela. Akordatzeko naiz azkeneko aldiz ikusi genuela iheslari bat egun hartan. Ez ginen jabetu agur esan zigula. Azkeneko aldiz Berri Txarrak ikusten dugunean legegintzaldi berri batean egonen gara: zuk alkatetzara utzita eta nik poema liburua plazaratuta. Bukaerak hasierak baitira aldi berean ●